

**ת"פ 5125/03/14 - מדינת ישראל - רשות המיסים, לשכה משפטית מח'
פלילית, מדור תביעות ת"א נגד ח.ט. ליטל בניה ופיתוח בע"מ, משה
אהרון, יצחק לוי**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 נובמבר 2015

ת"פ 5125-03-14 מדינת ישראל נ' ח.ט.
ליטל בניה ופיתוח בע"מ ואח'
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל - רשות המיסים לשכה משפטית מח' פלילית
מדור תביעות ת"א

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. ח.ט. ליטל בניה ופיתוח בע"מ
2. משה אהרון
3. יצחק לוי

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה דוד שלו

ב"כ הנאשם 2 עו"ד שחטר

ב"כ הנאשם 3 עו"ד וקנין

הנאשמים 2 ו- 3 בעצמם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשמים 2 ו-3 בשמם וכמייצגי הנאשמת 1, אני מרשיעה את הנאשמים בעבירות הבאות:

1. אי הגשת דו"ח, עבירה על סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "פקודת מס"ה") - לנאשמים 1 ו- 3 שתי עבירות, לנאשם 2 שלוש עבירות.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ו, 16/11/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם כמפורט בהכרעת הדין.

מדובר בעסק בחברה שעסקה באינסטלציה קבלנית ובמנהליה הפעילים. הרשעת הנאשמים היא באי הגשת דוחות לשנים 2010 ו- 2011 בקשר להכנסות החברה כשמחזורי הפעילות בשנת 2010 היו על 10 מליון ובשנת 2011 עלו על מליון 1. כמו כן הורשע הנאשם 2 בכך שלא הגיש דוח אישי לשנת 2010.

ב"כ המאשימה עתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד לענין המאסר, וכן הציג את טענותיו לענין מתחם הקנס ההולם ומיקומם של הנאשמים מבחינת העונש הקונקרטי.

ב"כ הנאשמים עמדו בהרחבה על הנסיבות שהביאו לקריסת הנאשמת וכן על הנסיבות האישיות של הנאשמים ועל הסרת המחדלים במאמץ ניכר.

הערכים המוגנים הנפגעים מאי הגשת דוחות מוכרים וידועים ובתמצית מדובר בפגיעה בקופה הציבורית, בנטל שיווין המס, ביכולת לתכנן תקציב ועוד. מדיניות הענישה ביחס לעבירות אלה היא מוחשית. מקובלת עלי עמדת המאשימה, וניתן להתרשם כי הסנגורים לא חלקו עליה, כי יש לראות בכל עבירה משום אירוע עונשי נפרד המחייב קביעת מתחם ענישה נפרד.

לענין חומרת המעשים בנסיבותיהם, יש מקום לאבחן ולהבחין בין אי הגשת דוחות אישיים באירוע יחיד לבין אי הגשת דוחות של החברה הנאשמת. בהקשר של הדו"ח האישי אני סבורה כי המתחם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

לענין דו"חות החברה הנאשמת- בבואי לבחון את חומרת המעשים ונסיבותיהם אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בשתי עבירות בשתי שנים רצופות בהן היו מחזורי הפעילות נכבדים אם כי היו בירידה משמעותית. לענין פוטנציאל הנזק הישיר והנזק שנגרם בפועל - אני לוקחת בחשבון את העובדה שבסופו של דבר לא נדרש תשלום מס כך שקופת המדינה לא ניזוקה במישרין. עוד אני לוקחת בחשבון במידת מה, את טיעוני הסנגור ביחס לחקירה פנימית בחשדות חמורים

שקדמה לאירועים שלפני, אשר פורסמה בהרחבה בכלי התקשורת והביאה לקריסה כלכלית של החברה הנאשמת. יצוין כי התחשבותי בנתונים אלה מוגבלת משום שלא התקבלה הודעת סגירה ביחס לתיקים, ואף אם יש ממש בהנחת הסנגור כי אין כוונה לנקוט הליכים פליליים כנגד הנאשמים בחלוף השנים ולאחר שהעידו כעדי תביעה ולא נמסר להם על כוונה לנקוט נגדם הליכים, עדיין בהעדר הודעה רשמית איני יכולה לקבל את הטענה שהתיק נסגר כפי שנטענה.

בסופו של דבר, אילו הייתי נדרשת לקבוע בנסיבות הענין מתחמי ענישה במנותק מעמדת ב"כ המאשימה, ובהתחשב במדיניות הענישה וביתר הנתונים שפרטתי, איני יכולה לשלול כי הייתי קובעת מתחם ענישה שבתחתיתו תקופת מאסר קצרה הניתנת לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, משהודיע ב"כ המאשימה בהגינות, כי מתחם הענישה מתחיל לשיטת המאשימה, ממאסר מותנה לא אחמיר מעבר לעמדתו.

לענין מתחם הקנס - בהתאם להוראות הדין בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם הקנס עליו להידרש לנסיבות העבירה וכן ליכולתו או לחוסר יכולתו של הנאשם. בהליך שלפני נסיבות העבירה פורטו ולענין חוסר יכולת אין מחלוקת כי הנאשמים פושטי רגל והחברה אינה פעילה. נתונים אלה ביחד עם העובדה שלא נגרם נזק ישיר לקופת המדינה כאמור מביאים אותי למסקנה כי מתחם הקנס בקשר לדוח האישני נע מ 1000 ₪ ועד 10,000 ₪ ובקשר לדוחות הנאשמת נע מ אלפי שקלים בודדים ועד 20,000 ₪. זאת לצד התחייבות ממשית להימנע מעבירה. אקדים ואציין כי בנסיבות הענין מצאתי לנכון לגזור על הנאשמים עונשים כוללים בתחתית מתחמי הענישה שצוינו.

בבואי לגזור את העונשים הקונקרטיים אני לוקחת בחשבון את העובדה שהנאשמים הודו, חסכו זמן שיפוטי והביעו חרטה בהתנהגות בדרך של הסרת המחדל, שהיתה כרוכה כמתואר על ידי הסנגורים, במאמץ כספי. בנוסף אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בנאשמים נעדרים עבר פלילי שהתנהלותם נורמטיבית בכל יתר מישורי החיים, הם שירתו שירות צבאי נלחמו במלחמות ישראל, לקחתי בחשבון את הנסיבות האישיות כפי שפורטו ואת גיל הנאשמים ואת מצבם הכלכלי - היותם פושטי רגל.

לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על נאשמת 1 שאינה פעילה קנס סמלי בסך 200 ₪ לתשלום עד יום 1.1.16.

על נאשמים 2 ו-3 עונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמים לא יעברו עבירות מס מסוג עוון.

2. לנאשם 2 קנס כולל בסך 4000 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו. לנאשם 3 קנס כולל בסך 3000 ₪ או 6 ימי מאסר תמורתו. הקנסות ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.1.16.**

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

עמוד 3

3. הנאשמים 2 ו-3 יחתמו על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום מי מהנאשמים, ייאסר לתקופה של 40 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ו, 16/11/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת